

føjelse som nødvendig. Jeg giver den ærede Ordfører ganske Ret i, at det jo er noget besynderligt, at det offentlige tvinges til at pasteurisere Mælken, men jeg lægger ikke synderlig Vægt derpaa, og jeg finder det i øvrigt ganske naturligt, naar Varen bliver konfiskeret, at den ogsaa bliver pasteuriseret for at sikre sig, hvis den skulde blive anvendt til Kreaturføde. Jeg skal derfor slutte med en Tak til det ærede Udvalg, fordi det har sluttet sig til Lovforslaget i den Form, hvori det er kommet fra det andet Ting, og udtale Haabet om, at denne Lov maa faa Betydning for Landbruget i Retning af Bekæmpelse af Tuberkulosen. For mig er Lovforslagets §§ 5 og 6 af overordentlig stor Betydning, og jeg ventner mig betydelige Resultater af disse to Paragraffer; jeg haaber, at de skulle kunne være medvirkende til at hjælpe i den Kamp, som Landbruget nu saa energisk og kraftig har begyndt paa og vil fortsætte mod Tuberkulosen.

Chr. Nielsen: Jeg vil ligesom den ærede Ordfører (Danneskjold-Samsøe) anbefale det foreliggende Lovforslag, og jeg vil bringe den højtærede Landbrugsminister min Tak for hans gode Medvirkning til Lovforslagets Fremme, men jeg vil tillige tillade mig en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om at fortolke Mejeriparagraffen paa en saa lempelig Maade som muligt.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 57 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Uoverensstemmelserne mellem de af Tingene vedtagne Forslag til Lov om Tilvejsbringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

(Lovforslaget som vedtaget i Folketinget findes i Tillæg C., Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger i Tillæg B.)

Fællesudvalgets Indstillinger sættes under Forhandling.

Ordføreren (Koch): Som det høje Ting vil se, er den Betænkning, som Fællesudvalget har afgivet, af meget ringe Omfang, og den repræsenterer dog et meget betydeligt Arbejde, som Udvalget har haft, et Arbejde, der desværre har vist sig at være frugtesløst. Jeg kunde tænke mig, at man i alt Fald andetsteds fra forskellig Side vilde rette Bebrejdelser mod hinanden, fordi Resultatet er blevet dette, at denne Sag ikke finder sin Afslutning i Aar. Jeg skal ikke indlade mig derpaa, jeg skal kun tillade mig i Almindelighed at udtale, at jeg tror, at samtlige Fællesudvalgets Medlemmer ere gaaede med en god Vilje til en Forhandling for at jævne Uoverensstemmelserne, der vare til Stede, og at det ligger i Forholdenes Natur, at disse Forhandlinger ikke have ført til det ønskede Resultat. Jeg tør ogsaa sige, at det var ikke vanskeligt at komme overens om en hel Række mindre betydende Afgørelser i de forskellige Affattelser af Lovforslaget. Der var endogsaa en enkelt af disse, som maaske ikke helt ud kunde kaldes ubetydelig, men som man ogsaa utvivlsomt vilde være kommen til Enighed om, og dertil henregner jeg blandt andet den Bestemmelse, at Loven kun skulde have Gyldighed i 5 Aar og betragtes som et Forsøg, og endvidere den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget, om Størrelsen af Jordlodder. Jeg tror, at man derom meget let kunde være bleven enig og tillige om en hel Række andre Uoverensstemmelser mellem de forskellige Affattelser af Lovforslaget. Men der var tre Hovedpunkter, der voldte Vanskeligheder under Forhandlingerne. Det første var dette, hvor stort et Bidrag den paagældende Arbejder selv skulde yde for at komme i Besiddelse af en saadan Jordlod, endvidere, paa hvilke Betingelser han skulde have Statslaanet, og endelig, hvor stort et Beløb Staten i disse fem Aar aarlig skulde anvende paa at se denne Sag gennemført.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, hvor stort et Beløb Staten skulde anvende paa Gennemførelsen af denne Lov i 5 Aar, stod, som bekendt, Sagen saaledes, at dette Ting havde vedtaget en aarlig Udgift af 1 Million, medens Folketinget havde vedtaget 4 Millioner Kr. Jeg tror ikke, det vilde have voldt uoverstigelige Vanskeligheder at komme til Enighed ogsaa paa dette Punkt, hvis man i øvrigt kunde se, at Resultatet kunde blive, at Loven kunde udkomme. — Det andet Spørgsmaal, om de Vilkaar, der skulde ydes vedkommende med Hensyn til Statslaanet, tror jeg heller